

ת"פ 12112/03/17 - מדינת ישראל נגד לוי לבל ושות' בע"מ, ניסים לוי, אילן לבל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 12112-03-17 מדינת ישראל נ' לוי לבל ושות' בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט איתי הרמלין
המאשימה:
ע"י עו"ד יונה לרמן
נגד
מדינת ישראל

הנאשמים:
ע"י עו"ד אמיר פיש ועו"ד יה"ל פורת
1. לוי לבל ושות' בע"מ
2. ניסים לוי
3. אילן לבל

החלטה בטענות מקדמיות

- נגד הנאשמים הוגש בחודש מרץ 2017 כתב אישום המייחס להם עבירות הקשורות בטיפול ברעלים.
- לטענת הנאשמים יש לבטל את כתב האישום מכוחה של הגנה מן הצדק. זאת, כיוון שלדבריהם בזמנו התחייבה התובעת כי כתב האישום יוגש עד ליום 30.7.2015 ובפועל הוא הוגש כאמור באיחור של כשנה ושמונה חודשים יחסית למועד זה. בדיון שני שנערך בבקשתם לבטל את כתב האישום טענו אף הסניגורים כי התחייבותה של התובעת על המועד שבו יוגש כתב אישום קיבלה תוקף מחייב בהחלטתה של השופטת דניאלה שריזלי בבית המשפט המחוזי בתל אביב בדיון ביום 13.7.2015 (על תוכנה של החלטה זו ראו בהמשך). האיחור של התביעה בהגשת כתב האישום יחסית להתחייבותה אינו עומד לטענת הסניגורים במבחנים של סבירות ומידתיות. אי ביטולו של כתב האישום בנסיבות אלה יביא לטענת הסניגורים לפגיעה אנושה באמון הציבור בבית המשפט. אשר לנזק שנגרם לנאשמים מאיחורה של התביעה בהגשת כתב האישום, טענו הסניגורים כי במקרה מעין זה רשאים היו הנאשמים להסתמך על הצהרתה של התובעת ולכלכל את ענייניהם בהתאם לה. לטענתם, החברה הנאשמת היא חברה קטנה שמרגע שחלף המועד האחרון להגשת כתב האישום יכולה הייתה להקצות את משאביה בלי לשריין משאבים לאפשרות שיוגש נגדה כתב אישום והיא תאלץ להוציא כסף על ייצוג משפטי ואולי אף לשלם קנס (בהקשר זה הפנו הסניגורים להחלטה בת"פ (בית הדין האזורי לעבודה בבאר שבע) 1352/08 **משרד התמ"ת מחלקה משפטית נ' יוסי כח אדם אילת בע"מ** (2009)). בדיון שני שנערך בבקשה הוסיפו וטענו הסניגורים ש"באופן כללי כשיש התמשכות ואיחור כמו שהיה כאן הנאשמים באופן טבעי אינם שומרים את הראיות שהיו בידיהם". טענה זו נטענה בעלמא ומבלי להתייחס לראייה ספציפית

כלשהי שלא נשמרה.

3. התובעת ביקשה לדחות את בקשת הנאשמים. הבסיס לטענתה של התובעת הוא עובדתי. מסתבר כי אותה "התחייבות" להגיש כתב אישום עד 30.7.2015 היא הצהרה של התובעת בדיון שנערך בערר על החלטה להאריך את משך החזקתם של תפוסים. התובעת הסבירה שבית משפט השלום נעתר בזמנו לבקשת התביעה להאריך את משך התפיסה של קלסרי מסמכים חשבוניים וחשבוניות שנתפסו מן הנאשמים. הנאשמים הגישו ערר על החלטה זו וטענו כי החומרים שבקלסרים נדרשים להם לשם הגשת דו"חות לרשויות המס. בדיון בערר הצהירה התובעת כפי שהצהירה, והוצגה הסכמה לגבי מועד החזרת הקלסרים. לדברי התובעת, הצהרתה ניתנה בהקשר של הארכת החזקת התפוסים, וכאשר הסתבר שיש צורך בהשלמת החקירה ולא ניתן להגיש את כתב האישום במועד שהוצהר עליו, הודיעה על כך לסניגורים והחזירה לנאשמים את הקלסרים התפוסים. לדבריה, לסניגורים היה ידוע היטב שכתב אישום עשוי להיות מוגש לאחר המועד שהוצהר עליו בערר בעניין החזקת התפוסים, ועל כך מלמדת גם הצהרה כתובה שעליה חתמה הסניגורית.

4. המסמכים שהוגשו לעיוני תומכים בטענות העובדתיות של התובעת.

5. בפרוטוקול הדיון בערר בעניין החזקת קלסרי החשבונית נכתב מפי התובעת: "אני מצהירה כי עד ליום 30.7.2015 יוגש כתב אישום. יחד עמו תוגש בקשה מתאימה באשר לתפוסים הרלוונטיים לכתב האישום. ככל שיהיה צורך בחומרים נוספים מעבר לחומרים שמתייחסים לכתב האישום, תוגש בקשה מתאימה במועד זה. יחד עם זאת, חומרים של שנת 2014 יושבו לעוררת באותו מועד לצורך הגשת דו"ח שנתי, ויוחזרו למשיבה בתוך חודש ימים, ככל שהם נדרשים למשיבה. באי כוח העוררת יפקחו על השבת התפוסים במלואם. חומרים שלא נכללו בשתי בקשות אלה, יושבו לעוררת". מפיה של הסניגורית נרשם בפרוטוקול שהיא מאשרת את ההסכמה, והשופטת שריזלי שדנה בערר כתבה בהחלטתה כי היא "נותנת להסכמה שהושגה בין העוררת למשיבה תוקף של החלטה".

6. יש להדגיש כי במסגרת דיון בערר על החזקת תפוסים על ידי רשויות החקירה והתביעה, בית המשפט אינו מכריע בשאלה עד מתי יוגש כתב אישום, אלא רק דן בסוגייה של החזקת התפוסים שהונחה בפניו. מכאן שהפרה של הצהרת התובעת בדיון על המועד שבו יוגש כתב אישום אינה הפרה של החלטתה של השופטת שריזלי, אלא הפרת ההצהרה עצמה בלבד. בהקשר של החלטתה של השופטת שריזלי, להפרת ההצהרה שניתנה במסגרת דיון על החזרת תפוסים יכולה הייתה להיות השלכה על המשך החזקת התפוסים בלבד - הפרת ההצהרה יכולה הייתה להיות עילה להחזרה מיידית של כל התפוסים.

7. התובעת הגישה לעיוני תדפיס של הודעת דואר אלקטרוני ששלחה לה הסניגורית ביום 2.8.2015 שבה נאמר: "בהמשך לשיחתנו מיום חמישי - מצ"ב הצהרה כמבוקש. אשמח אם נוכל לתאם את השבת התפוסים בהתאם". בהצהרה עצמה נאמר: "1. בהמשך לשיחתנו הטלפונית מיום 30.7.2015 הרינו להצהיר, כי ככל שיוגש כתב אישום כנגד מרשתנו, חברת לוי לבל בע"מ, לא יועלו מצדנו טענות לפי כלל הראיה הטובה ביותר בדבר מקוריותם של תפוסים שהושבו למרשתנו במסגרת סיכום זה. 2. בהמשך

להצהרתנו זו, נבקש כי ישיב המשרד למרשתנו את התפוסים שבחזקתו במלואם ולא לתר".

8. העובדה שביום 2.8.2015 חתמה הסניגורית על הצהרה שבה נכתבו המלים: "ככל שיוגש כתב אישום נגד מרשתנו" מלמדת כי התובעת אכן הבהירה לסניגורית בסוף יולי 2015 שאין ללמוד מהעובדה שעד ליום 30.7.2015 לא הוגש כתב אישום שלא יוגש כתב אישום בהמשך. הסנגורים אינם טוענים שבמועד מאוחר יותר נמסר להם שהוחלט שלא להגיש כתב אישום נגד מרשיהם. אין גם מחלוקת שהסניגורים מעולם לא פנו לתביעה בשאלה בעניין זה לאחר שהסניגורית חתמה על ההצהרה בעניין התפוסים. בנסיבות אלה העלאת טענת ההסתמכות על הצהרת התובעת על המועד האחרון להגשת כתב אישום, לא הייתה במקומה.
9. הפרת הצהרת התובעת בדבר המועד הצפוי להגשת כתב אישום כפי שהושמעה בדיון בערר בשאלת החזרת התפוסים קיבלה מענה הולם בכך שכל התפוסים הוחזרו לנאשמים, והתביעה לא ביקשה אותם חזרה כפי שהוסכם במקור בדיון בערר בבית המשפט המחוזי, אלא רק שמרה לעצמה העתקים מהם.
10. לנוכח האמור לעיל אני דוחה את טענת ההגנה מן הצדק ככל שהיא נסמכת על הטיעון של הפרת התחייבות על ידי התביעה, שבעקבותיה שינו הנאשמים את מצבם לרעה. השאלות הנלוות שמעלים הסניגורים אודות הסבירות והמידתיות של ה"איחור בהגשת כתב האישום" הן למעשה טענה נפרדת של שיהוי. התובעת טוענת כי הזמן שחלף עד שהוגש כתב האישום נדרש לצורך השלמת חקירת לקוחותיהם של הנאשמים. עניין זה כמובן מחייב בירור עובדתי שיכול להיעשות במהלך המשפט.
11. הנאשמים טענו עוד כי חלק מסוים מסעיף 9 לעובדות כתב האישום אינו מגלה עבירה, שכן לטענתם בניגוד לאמור בכתב האישום בהיתרי הרעלים של החברה אין איסור של מזיגה, מהילה וערבוב של רעלים. מדובר בטענה עובדתית שצריכה להתברר במשפט, ולא בטענה שכתב האישום מגלה עבירה, שהרי אם האמור בכתב האישום נכון עובדתית אין מחלוקת שמדובר בעבירה. לפיכך, אני דוחה טענה זו.
12. הסניגורים טענו לפגם נוסף בכתב האישום בכך שהתביעה לא פירטה בפסקאות 5, 9 ו-12 לכתב האישום את התקופות והמועדים. בתגובה נקבה התובעת בתקופה שאלה מתייחסות פסקאות אלה. לפיכך, אני מורה לסניגורים להודיע עד ליום 6.2.2018 אם הם עומדים על טענתם בעניין זה או מסתפקים בתיקון כתב האישום בהתאם להודעת ההבהרה של התובעת.
13. תזכורת פנימית ביום 7.2.2018.
14. המזכירות תשלח החלטה זו בפקס לצדדים.

ניתנה היום, 4 בפברואר 2018, בהעדר הצדדים.